

30-11- ΟΡΘΡΟΣ

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου
Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Ἰηχος δὲ Δι

 Θεος Κυριος και επεφανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

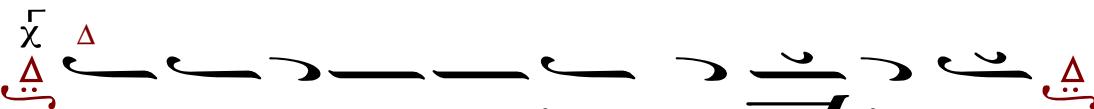
Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

6. — — — — —
Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
6. — — — — —
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
— — — — — **6.**
μα τι Κυ ρι ου

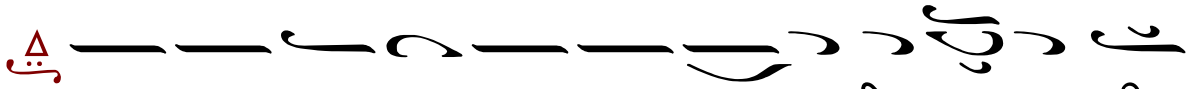
Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

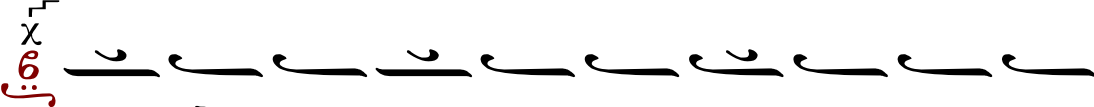
Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δ'

 Ὡς των Α πο στο λων Πρω το κλη τος

 και του Κο ρυ φαι ου αυ τα δελ φος τον Δε

 σπο την των ο λων Αν δρε α ι κε ε τευ ε

 ει ρη νην τη οι κου με νη δω ρη σα σθαι

 και ταις ψυχαις ημων το με γα ε λε ος

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

 ων Πνευ μα τι

Τὸ αὐτό.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'

Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίου αὐτάδελφος, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἰκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

^χ
^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
^χ
^Δ Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ
 γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου
 Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται
^Δ
 Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει σα ρ κου με νος
^Δ
 και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα
 τα δε ζα με νος δι ου α να στη σας
^Δ
 τον πρω το ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να
^Μ
 του τας ψυ χας η μω ω ω ν

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ὡς θεῖον Μαθητὴν, καὶ Πρωτόκλητον πάντων, Χριστοῦ τῶν Μαθητῶν, εὐφημοῦμέν σε πόθῳ, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· ῥῦσαι ποίμνην σου, ἣν ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθης, πάσης θλίψεως, καὶ ἀναγκῶν καὶ σκανδάλων, καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα... Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου σεμνή, νῦν ἐκτείνασα οἷκτῳ, βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ Ἀγίου παράσχου, καὶ δίδου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι, τοὺς δοξάζοντας, τὸν σὸν πανάγιον Τόκον, καὶ σὲ Δέσποινα, ἐπιγραφομένους Κόρη, ἐλπίδα καὶ καύχημα.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πρῶτον εὗρέ σε, Χριστὸς μολοῦντα μύστην ἄριστον, Ἀνδρέα μάκαρ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ τομῶς διαγγέλλοντα, τῇ οἰκουμένη καθάπερ ὑπόπτερον, καταφωτίζοντα ἔθνῶν τὰ συστήματα. Αὐτὸν ὡς Θεὸν παμμακάριστε ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη
πάναγνε, Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους
ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν
γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς
πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου
ἐνθέοις νόμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα
ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς
αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ θεῖον κήρυκα, καὶ
ἐθνῶν πνευματικόν, σαγηνευτὴν ἀληθῶς, ὅτι
προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς ἐπίγνωσιν Χριστοῦ,
Ἀνδρέας ὁ θεηγόρος, καὶ νῦν πρεσβεύει
ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένε ἄχραντε,
ἀνενδοιάστως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα, ἐκ
ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ
κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς,
πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ
Ἀποστόλοις, καὶ σῶσον πάντας τοὺς
ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ὑμνου.

Ὑμνος ἁγίος

^Γχ ^Β ⁶λ ⁶λ Εκ νε ο τη το ος μου ^Δ πολ λα α
 πο λε μει με πα θη ⁶λ αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σω τηρ μου ^Δ ⁶λ
^Β ⁶λ ⁶λ Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου ⁶λ ως χορ τος γαρ πυ ρι ι
 ε σε σθε α πε ζη ραμ με νοι ^Δ ⁶λ
^Γχ ^Β ⁶λ ⁶λ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι ⁶λ
^Γχ ^Π ^Β ⁶λ ⁶λ Ἀ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 ου ται ^Π ^Β ⁶λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται

^Π
⁶_λ ^Β
τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
κρυ φι ως ⁶_λ

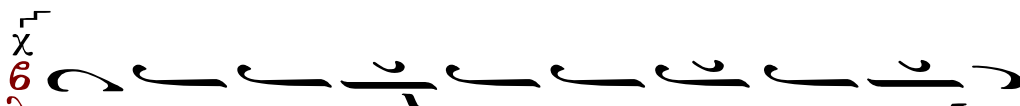
^χ^Μ
⁶_λ ^Β
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην ⁶_λ

^Π
⁶_λ ^Β
Ἄ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
της χα α ρι τος ρει θρα ^Π
⁶_λ ^Β
αρ δευ ο ον τα α
πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ⁶_λ

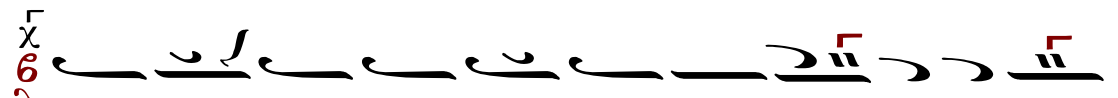
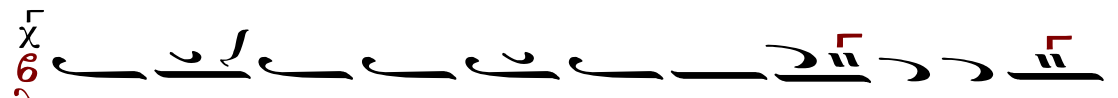
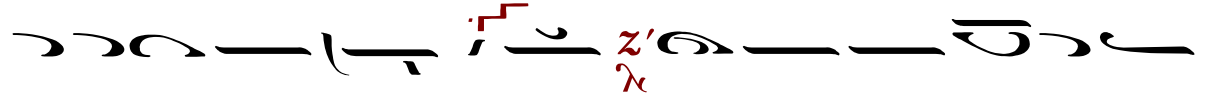
Προκείμενον. Ὦχος δ'.

Ὦχος ^Γ_λ ^τ_λ ^β_λ

^χ
⁶_λ ⁶_λ
Εις πα σαν την γην εξ ηλ θεν ο φ θο γ
γος αυ του ⁶_λ και εις τα πε ρα τα της οι κου
με νης ^Δ_λ (Δίς) ⁶_λ
τα ρη μα τα αυ του

ΣΤΙΧ. ^χ_{6λ}
 Οι ου ρα νοι δι η γουνται δο ζαν

 Θε ου ποι η σιν δε χει ρω ων αυ του α

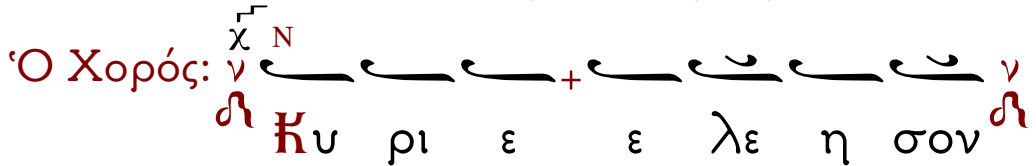
 ναγ γε ελλει το στε ρε ε ω μα

^χ_{6λ}
 Εις πα σαν την γην ε ζη ηλθεν ο φθο

 ογ γος αυ του ου ου και εις τα πε ρα τα

 της οι κου ου με ε νης τα ρη μα τα αυ

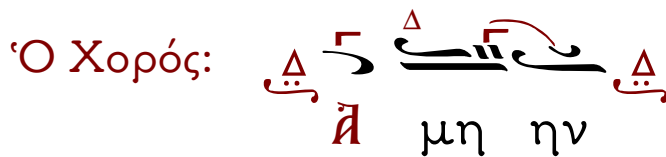
 του ου ου

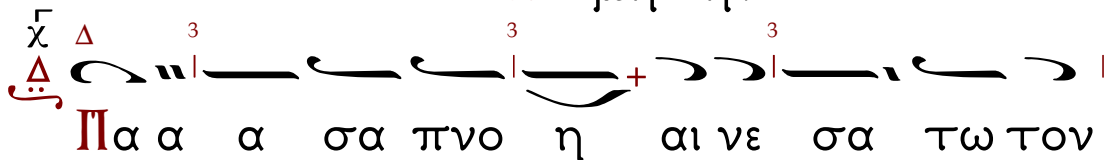
Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

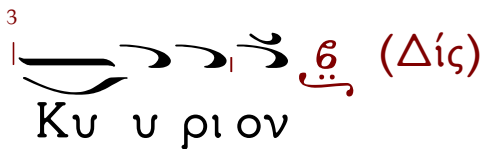
Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

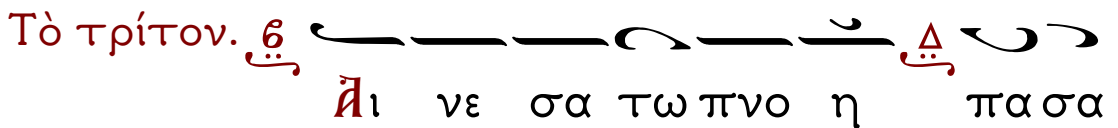
Ὁ Χορός:
Κυ ρι ε ε λε η σον

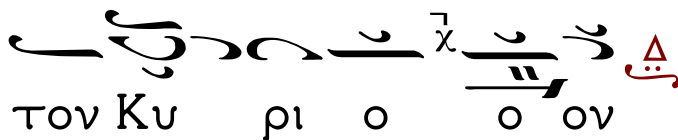
Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
Ἀ μη ην

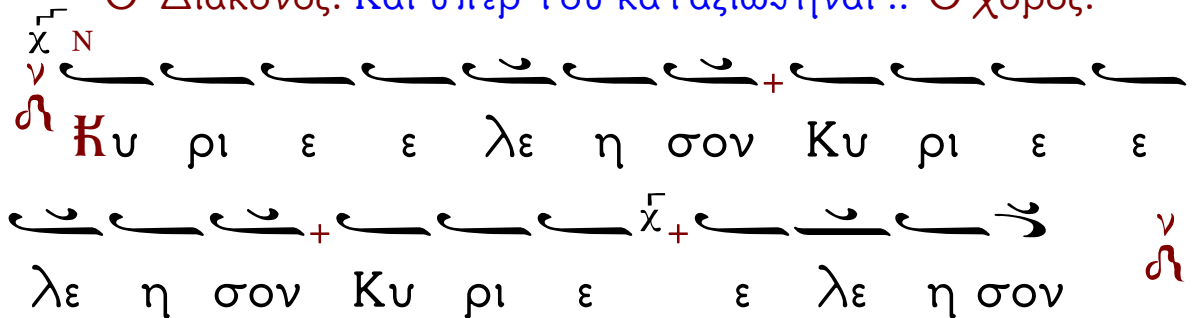

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ ριον

Τὸ τρίτον.
Ἀι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ο'ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

ΞΘ-11- ΟΡΘΡΟΣ ἉΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ἈΝΔΡΕΟΥ

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρῶ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
καὶ τῷ πνευματί σου

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός:
Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἁνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἁνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Λπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἄνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἁσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α
 γι ω Πνευματι Ταις του Α πο στο ο λου
 + πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει ψον
 τα πλη θη των εμω ω ν εγ κλη μα των
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων Α μην Ταις της Θε ο το ο
 κου πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει
 ψον τα πλη θη των εμω ω ν εγ κλη μα
 των

Εἶτα πό' Ἰδιόμελο. Ἦχος α'

^{χ^Μ}
^{π_q} ^Π ^{π_q}
 Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το
 με γα ε λε ος σου ^{π_q} και κα τα το πλη θος
 των οι κτιρμων σου ^{χ^{π_q}} ε ζα λει ψον το α νο
 ο μη μα α α μου ^{π_q}
^Π
^{π_q} ^{π_q} Ο Πρω το κλη τος Μα θη της και μι μη
 της του ου πα α α θους ^{π_q} συμ μορ φου με νος
 σοι Κυ ρι ι ε ^η Αν δρε ας ο ο Α πο ο ο
 στο ο ο ο λος ^{π_q} τους εν βυ θω της α γνοι ας
 πλα νω με ε ε νους πο ο τε ^{π_q} τω αγ κι
 στρω του Σταυ ρου σου α νελ κυ υ υ υ σα α
 ας προ ση η γα γε ε ε ε σοι ^{π_q} ταις πρε σβει

αις αυ του Υ πε ρα γα α θε ^η την ζω ην η
μων ει ρη η νε ευ σον ^η και σω σον τα ας ψυ χα
α ας η η η η μω ω ω ω ν π
9

Κανόνες,
Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.
Ὡδὴ α΄.
ᾠχος α΄.
Ὁ Εἰρμός.

Ὡδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκοῦσα σαρκὶ ἀγνή, Παναγία ἄχραντε, πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα Πάναγνε, τὰ τῆς ψυχῆς μου, καρδίας τὴν πώρωσιν, λογισμοῦ τὴν σκότῳσιν, καὶ τοῦ νοῦς ἐκτροπὰς, ἀφάνισον ὡς συμπαθής, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ φῶς ἡ κυήσασα, τὸν Λυτρωτὴν μου, τοῦ σκότους με λύτρωσαι, καὶ βασάνων, Ἀχραντε, τῶν αἰωνίων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοός μου Πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις,
φωτί σου ἀπέλασον, ἢ τὸ φῶς κυήσασα, καὶ
δώρησαί μοι ἀγαθή, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ
σοῦ, ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀποστόλου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α΄. ᾠχος α΄.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν τεθολωμένην μου ψυχὴν, τῶν ἐννοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκάθαρον, τῇ ἐνσκηνωσάσῃ σοι κήρυξ Χριστοῦ, Ἀνδρέα θεία χάριτι, ὅπως καθαρῶς σοι, προσάξω ὕμνον ἐπάξιον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τίμιον ὁ Πρόδρομος Χριστοῦ, τῶν ἑαυτοῦ Μαθητῶν ἀκροθίνιον, ὁ ἐκ στερουούσης σε βλαστός, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι Χριστῷ, τῷ δεδοξασμένῳ, Ἀνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἑρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος, καὶ τὰς ἀναβάσεις αἰ μελετῶν, ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως, πρὸς τὴν ἀκροτάτην, Ἀνδρέα δύναμιν ἔφθασας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγή, Χαῖρε ἡ κλῖμαξ
καὶ πύλη οὐράνιος. Χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμνος
χρυσή, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην,
Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἀποστόλου.

Ὡδὴ α'. Ὡχος α'.

Ὁ διὰ στύλου πυρὸς.

Ὡχος $\frac{4}{9}$ Πα

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ καλάμῳ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνελθὼν, Ἀνδρέα πολυῦμνητε· σὺ ἐζώγησας λαούς, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστός, ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε, ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγεῖν.

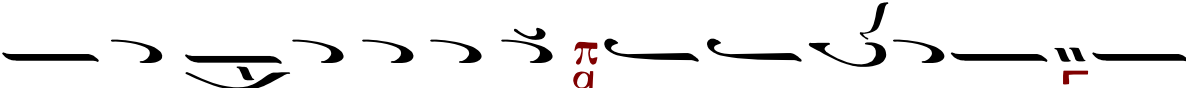
^{χ π}
^π₉ **Τ**ω κα λα μω του Ευ αγ γε λι ου ^Δ
εκ του βυ θου της πλα νης ανελ θων ^π₉ Αν δρε α
πο λυ υ μνη τε συ ε ζω γρη σας λα ους
ως ε πηγ γει λα το Χρι στος ^π₉ ο σα γη νε
ευ ει ν δι δα ξας σε αν θρω πους ως ιχ θυ υ
ας ζω γρει ν ^π₉

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τῆς πίστεως στῦλος, ἡ ἔδρα τῶν ἀληθινῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος, πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἑορτὴν ἐτήσιον συστήσασθαι· συνέλθωμεν οὖν πάντες πιστοί.

 Ὁ τῆς πίστεως στῦλος ἡ εδρα των

 ἀληθινῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ Ἀν

 δρεας ὁ θεόπνευστος πάντα σημερον κα

 λειτῆς γῆς τὰ πέρατα ἑορτὴν ἐτήσι

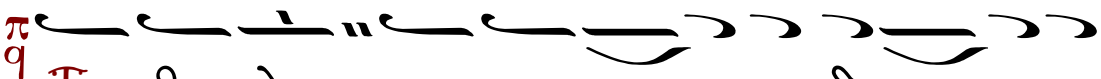
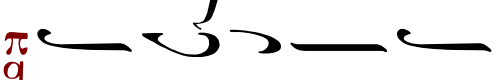
 ον συστήσασθαι· συνέλθωμεν οὖν πα

 ντες πιστοί

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ θαλάσσιον κύτος, δικτύοις ἐρευνῶν, τῇ τέχνῃ ἀλιεύς, σαγήνη τῇ τοῦ Πνεύματος, ἔθνη,

φῦλα καὶ λαούς, ζωγρεῖς ἐν Πνεύματι, καὶ τὸν ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε, σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν.

 Το θα λαασσι ον κυ υτος δικτυοις ε

 ρευ νων τη τεχνη αλιευς σα γη νη τη του
 Πνευ μα τος ε θνη φυ λα και λα ους ζω γρεις εν
 Πνευ μα τι και τον α νω βυ θον πολυ θαυ μα
 στε σα φως α να κα α λυ υ πτεις η
 μιν

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυστοπόλε, αὐτόπτα καὶ ῥήτορ, τῆς ἀπορρήτου γνώσεως Χριστοῦ, ὁ δεξάμενος ἄνωθεν Πνεῦμα Ἅγιον, λαλοῦν ἐν γλώσσαις καθήμενον, τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα, ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

^π_q Μυ στο πο ο λε αυ το πτα και ρη η τορ
^Δ_q της α πορ ρη του γνω σε ως Χρι στου ο
δε ζα α με νος α νω θεν Πνευ μα Α γι
ον ^Δ_q λα λουν εν γλωσ σαις κα θη με νον ^π_q τω
πυ ρι δι αι ρουν τα χα ρι σμα τα ^Δ_q ι κε
τευ ε σωω θη η ναι η μας ^π_q

Δόξα...

Προανάρχου Τριάδος, Μονάδα ὑπερουσίως
πίστει προσκυνῶ, οὐ τέμνων τὴν Θεότητα· ἔστι
γὰρ ἑνοειδής, ἀπλή ἀμέριστος, συνάπτω δὲ
αὐτήν, οὐσιότητι προσώπων, καὶ πιστῶς διαιρῶ.

^π_q Προ α ναρχου Τρι α αδος ^Δ_q Μο να
δα υ περου σι ι ω ως πιστει προ σκυ νω ^Δ_q ου
τε μνων την Θε ο τη ητα ^π_q ε στι γαρ ε

νο ει δης α πλη α με ριστος σου να πτω
 δε αυ την ου σι ο τη τι προ σω ω πων
 και πι στωως δι αι ρω

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Βρεφουργεῖται Θεὸς ἐκ Παρθένου, καὶ
 νεουργεῖ τοὺς φθαρέντας ἐξ Ἀδάμ, καὶ λύει τὸ
 μεσότοιχον, καὶ τῆς ἔχθρας τὸν φραγμόν, ἐν τῇ
 σαρκὶ αὐτοῦ, κατάραν εὐλογεῖ τῆς Προμήτορος,
 ἐξ ἀχράντου Μητρὸς προελθών.

Βρε φουρ γει ει ται Θε ος εκ Παρ θε ε ε
 νου και νε ουρ γει τους φθα ρεν τας εξ Α δαμ
 και λυ ει το με σο τοι χον και της εχ θρας
 τον φραγ μον εν τη σαρ κι ι α αυ του κα
 τα ραν ευ λο γει της Προ μη το ρος εξ α

ⲉⲗⲁⲛ ⲧⲟⲩ ⲙⲉⲧⲣⲟⲟⲥ ⲡⲣⲟ ⲉⲗ ⲫⲱⲛ

π
9

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς στεριευούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥῥυσαί με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφους, τοῦ αἰωνίζοντος πυρός, καὶ τοῦ σκότους Πανάμωμε, ἡ τὸ φῶς ἀποκυήσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν Ἀγνή, τὴν φρικτὴν ὅλως δέδοικα, σπεῦσον σῶσον πρὸ τοῦ τέλους, ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε· τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρτίσας κατεστήσατο, κοινωνοὺς θείας χάριτος.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀποστόλου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προσέδραμες δίψει οὐ κληθεῖς, Ἀνδρέα, ἀλλ' αὐθαίρετος, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὥσπερ ἔλαφος, καὶ πᾶσι ταύτην εὐρὼν ἐκήρυξας, καὶ πιὼν ἐπότισας, ἀφθαρσίας νάματα, κεκμηκότα τῇ δίψει τὰ πέρατα.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Επέγνως τῆς φύσεως θεσμούς, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, καὶ κοινωνὸν τὸν σύγγονον εἵληφας, βοῶν· Εὐρήκαμεν τὸν ποθούμενον, καὶ ὁδοποιήσαντι, τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν, καθηγήσω τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γαγῆνη τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἀπάτης ἐσαγήνευσας, τοὺς λογικοὺς ἰχθύας Ἀπόστολε, καὶ τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ ὀψώνιον, καθαρὸν προσήγαγες, λαμπρυνθέντας χάριτι, τοῦ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθέने διὰ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἄφλεκτος, ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγω καλοῦντι· Δεῦρ' ὀπίσω μου, τῷ Χριστῷ εὐθὺς ἠκολούθησε, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ Κηφᾶς, τὸν γενέτην ἐάσαντες, καὶ τὸ σκάφος καὶ τὰ δίκτυα, ὡς πίστεως πρόβολοι.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ εἰδωλεῖα μετεποίησας, εἰς ναοὺς Θεοῦ Πανσεβάσμιε, καθιερώσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Βαπτίσματος, οὓς ἡ χάρις ἀνεκαίνισε, δι' ὕδατος Πνεύματι.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, μυστικῶς τῷ κόσμῳ προεύρηκας, τῷ τῆς καρδίας σου ἄγρῳ, κεκρυμμένον Ἀπόστολε, ὃν τῇ πίστει ἐθησαύρισαν, τὰ ἔθνη εὐράμενα.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς θησαυρὸν τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ λαβὼν Πολυῴμνητε, πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν,

τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· διό σου τὰ μνημόσυνα,
τιμᾶ σὺν τοῖς ἄθλοις σου.

Δόξα...

Τὴν ἐν Τριάδι μίαν δύναμιν, ὀρθοδόξως
πάντες ὑμνήσωμεν, ἀναρχον ἄκτιστον Θεόν,
ὁμοούσιον σύνθρονον, τρισυπόστατον τρισήλιον,
αὐτὴν ἀναμέλποντες.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Πᾶσα μὲν μήτηρ γόνον τίκτουσα,
παρθενεύειν ἔτι οὐ δύναται, σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν
Χριστόν, Μητροπάρθενος πέφηνας, γαλουχοῦσα
τὴν ζωὴν ἡμῶν, Ἀγνὴ διαμένουσα.

Κάθισμα. Ὦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πρωτόκλητον πάντων τῶν Μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ ὑπουργόν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε, τῷ γὰρ Ἀμνῷ τῷ αἵροντι, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, ἀδιστάκτῳ πόθῳ, θερμῶς ἠκολούθησας· ὅθεν καὶ τοῦ πάθους, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, τοῦ σαρκὶ ὑπομείναντος, ἐκουσίως τὸν θάνατον. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἅφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Ἔτερον, ὅμοιον.

Τῶν εἰδώλων τὰ θράση καταβαλὼν, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιποθῶν, Ἀνδρέα μακάριε, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος, οὐρανόθεν πᾶσι, πηγάζων τὰ θαύματα, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, παμμάκαρ Διδάσκαλος· ὅθεν σου τὴν μνήμην, ἐπαξίως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις δοξάζομεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἅφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε
Κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρόστρωτε,
χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμὺς ἀλουργόχροε,
τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα,
λυχνία πολύφωτε· Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε
πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς
ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα,
θεοκόσμητον σκήνωμα· Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη
ἡλιοστάλακτε· Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου
εὐπρέπεια.

Κοντάκιον. Ὕχος πλ. β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ μαθητῶν τὸν πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν, ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνωθεν μὲν Δαυΐδ ἀναστέλλει ἁμαρτωλόν, ὡς ἐμέ, διηγείσθαι Θεοῦ εὐλόγως τὰ δικαιώματα, ὅμως πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν, καὶ ἐν δάκρυσιν πλείστοις ἐξαγορεύει· Σήμερον γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐὰν ἀκούσητε, καρδίας μὴ σκληρυνθῆτε, ὥς ποτε Ἰσραὴλ παρεπίκρανεν. Ἐπάγει οὖν τῷ ἐξῆς Ψαλμῷ· Τῷ Κυρίῳ ἡ σύμπασα γῆ ἄσατε· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Συναξάριον.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου, Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Στίχοι.

Ἀντίστροφον σταύρωσιν Ἀνδρέας φέρει,
Φανεῖς ἀληθῶς οὐ σκιώδης ἀντίπους.

Σταυρὸν κακκεφαλῆς τριακοστῇ Ἀνδρέας
ἔτλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Φρουμεντίου, Ἐπισκόπου Ἰνδίας.

Στίχοι.

Φρουρούμενος χάριτι Σεπτῆς Τριάδος,
Φρουμέντιος δέδειχε φροῦδον τὴν πλάνην.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἦχος ♩ Πα

Ὡδὴ α'. ^π_q ^π_q Χρι στο ος γεν ναι ται δο ξα σα τε ^π_q

^π_q Χρι στος ἐξ ου ρα νω ων α παν τη σα τε ^π_q

^π_q Χρι στο ος ε πι γης υ ψω θη τε ^Δ_q α σα

τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η η

^π_q και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε

^π_q λα οι ο τι δε ε δο ο ξα α σται ^π_q

Ὡδὴ γ'. ^π_q ^π_q Γω προ των αι ω νων ^π_q εκ Πα τρος

^π_q γεν νη θεν τι αρ ρε ευ στως Υι ω και επ ε

σχα των εκ Παρ θε νου ^Δ_q σα ρ κω θεν τι α σπο

^π_q ρως ^π_q Χρι στω ω τω Θε ω βο η σω μεν ^π_q ο

 α νυ ψω σας το κε ρας η μων *ὁ α' χορός*

γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

Ωδή δ' .π^q +   και αν

Θος εξ αυ της Χρι στε εκ της Παρ θε νου α

νε βλαστησας ^{πρ}εξ ο ορους ο αι νε τος

κατασκιίου δασεος ηλθες σαρκωθεις

εζ α πει ραν δρου ο α α υ λος και Θε

ος δο ξα τη δυ να μει σου ου Κυ υ ρι ι

$$\mathcal{J}_\varepsilon \quad \pi_q$$

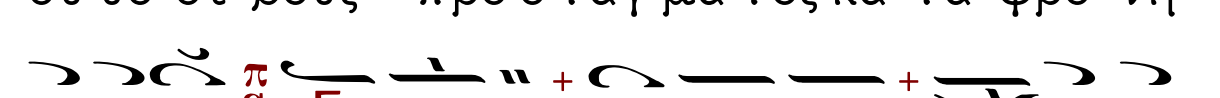
$\Omega \delta \eta \varepsilon' . \pi_q^5 \underbrace{\quad}_{\Theta \varepsilon \text{ } \omicron \text{ } \omicron \varsigma} + \overset{\Pi}{\underbrace{\quad}_{\omega \text{ } \omega \text{ } \omega \omega \nu}} + \underbrace{\quad}_{\varepsilon \iota \text{ } \rho \eta} \underbrace{\quad}_{\eta \text{ } \eta \text{ } \eta}$

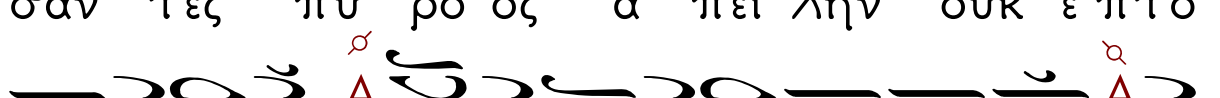
νης Πατηρ οι κτισμων της με γαλης βου

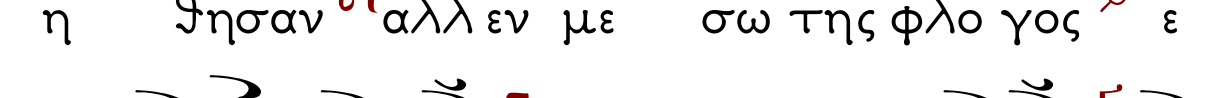

 τε κουσαν κα τε σχεν α πη η μαν τον

Ωδὴ ζ'.
 Οι Παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες

 δυ υσ σε βους προ σταγ μα τος κα τα φρο νη

 σαν τες πυ ρο ος α πει λην ουκ ε πτο

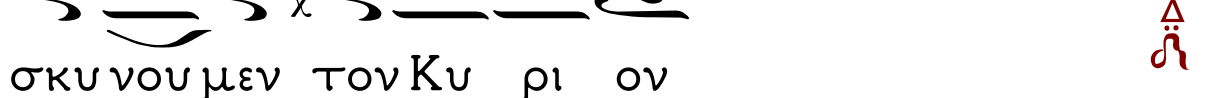

 η θησαν αλλ εν με σω της φλο γος ε

 στω τες ε ψαλλον ο των Πα τε ρων Θε

 ος ευ λο γη το ο ος ει

Ωδὴ η'.
 Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

 σκυνουμεν τον Κυ ρι ον

 Θαυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο

 λος ε ζει κο νι σε κα μι νος τυ πον

ου γαρ ους ε δε ζα το φλε γει νε ους ^π_q ως
 ου δε πυρτης Θε ο τη τος ^Δ Παρ θενου ην
 υ πε ε δυ νη δυν ^π_q δι ο ο α νυ μνου
 τες α να μελ ψω μεν ^Δ ευ λο γει τω η κτι
 σις πα α σα τον Κυ ρι ον ^π_q και υ πε ρυ
 ψου ου τω εις παν τας τους αι ω ω
 ω να α α ^χ_ν α ας ^π_q

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός.

πει νω σιν της δου λης αυ του ^πι δου γαρ α
 πο του νυν ^πμα κα ρι ου σι με πασαι αι
 γε νε αι ^Δ
^Π^Δ την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βει ει ει ειμ και εν δο ξο τε ε ραν ^Δα
 συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δτην α δι
 α φθο ρως ^ΔΘε ον Λο γον τε κου σαν ^πτην
 ον τως ^ΠΘε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν ^π
 Σπύχος γ' ^π^χ^Μ ^ΠΟ τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο Δυ να τος και α γι ον το ο
 νο μα αυ του ^πκαι το ε λε ος αυ του

βει ει ειμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ

κρί τως των Σε ρα φειμ ^Δτην α δι α φθo

 ρως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε

ο το κοιν^Π σε μεγα^Νλυ νο μεν^Π π₉

Σπίχος ε' $\chi^{\Gamma M} \pi^{\Gamma q}$ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων

καὶ ὑψώσεταί σου πεινῶντας ἐ

νε ε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε

ζα πεστειλε κε νους

The first staff of music features a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody begins with a quarter note G4, followed by a half note A4-B4, a quarter rest, and a half note C5. This is followed by a quarter note D5, a half note E5-F#5, a quarter rest, and a half note G5. The staff concludes with a double bar line.

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

[illegible]

τε κουσαν ^π την οντως Θεο το κον Σε μεγαλυ
^N ^Π
 νομεν ^π
 Στήχος στ' ^χ ^π
 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
 δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε εους ^π ^Γ κα
 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η
 μων ^Γ ^χ ^π ^Γ
 τω Α βρα αμ και τω σπερματι αυτου
 ε ως αι ω νος ^Γ ^η
^Γ ^Μ ^Π
^η Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
^Γ ^Π
^η και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε
^Γ ^Μ ^Π ^Γ
 ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 γον τε κουσαν ^π την οντως Θεο το κον Σε μεγα

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ο Λόγος ὁ προάναρχος, εὐρηκῶς σε παμμάκαρ, Πρωτόκλητον ἀνέδειξε, πάντων τῶν Ἀποστόλων, Ἀνδρέα παναοίδιμε, καὶ τοῖς τούτου ἵχνεσιν, ἐπόμενος ἀνεδείχθης, ὁδηγὸς πλανωμένων, πρὸς οὐράνιον αὐτοῦς, ἀνάγων θείαν πορείαν.

Ἑτερον.

Ἦχος β'.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ Πέτρου, τὸν συναίμονα, τῶν μαθητῶν τὸν πρώτιστον, αὐτόπτην καὶ ὑπηρέτην, γενόμενον τὸν τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν· τὰ ἔθνη γὰρ ἐφώτισε, καὶ σταυρωθεῖς τελειοῦται, ὡς Μαθητὴς τοῦ Δεσποτου.

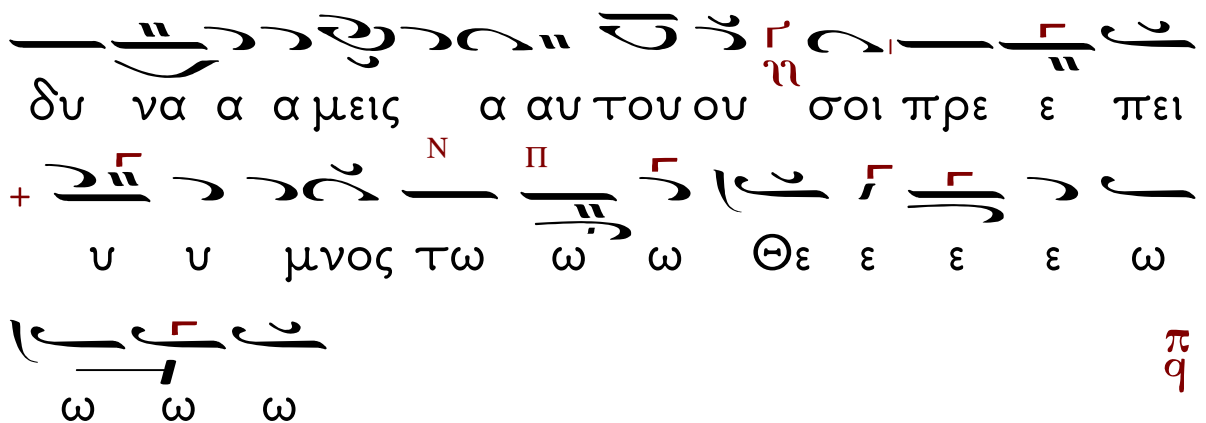
Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θεὸν ὄν περ ἐγέννησας, Παρθένε παναμώμητε, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐσεβῶν σε τιμώντων, σὺν τῷ κλεινῷ Ἀποστόλῳ, τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ στάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ Ἀγίων· **ὁ β' χορός** ὅσα γὰρ θέλεις ἰσχύεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πα

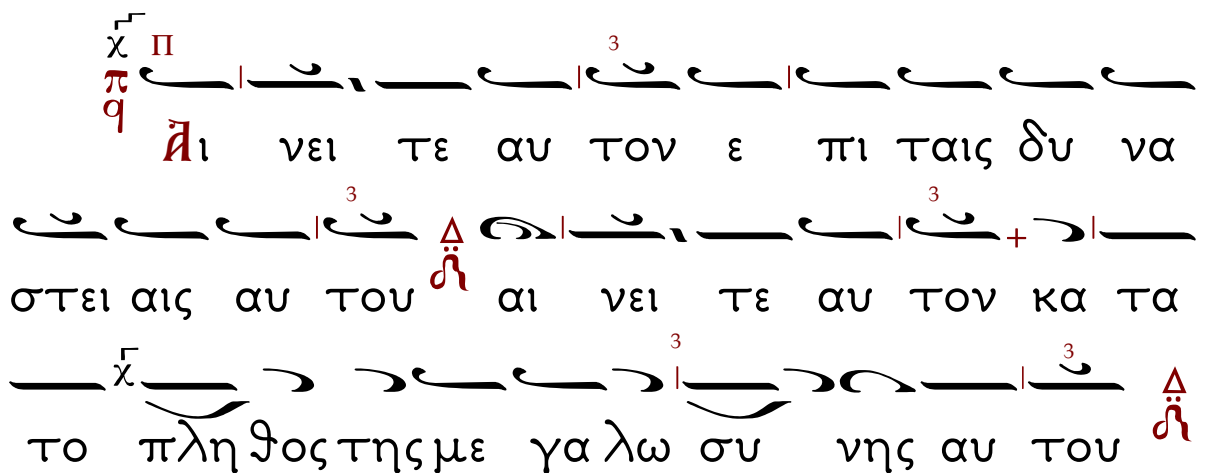
πq Π α α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
 Π σα α α τω ω τοον Κυ υ υ ρι ι ι ι
 N πq Π ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
 N ων ου ρα α νω ων αι νει ει ει τε
 M ε α υ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
 πq Δ ι ι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ υ μνος
 N Π τω ω ω ω Θε ε ε ω ω πq
 M πq Δ ι νει τε αυ το ον πα α α αν τε ς οι
 Π Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι πq
 η νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι

Σπικηρά Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Βηθσαϊδὰ νῦν ἀγάλλου· ἐν σοὶ γὰρ ἦνθησαν, ἐκ μυστικῆς λιβάδος, εὐωδέστατα κρίνα, Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, κόσμῳ παντί, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, εὐωδιάζοντες χάριτι τοῦ Χριστοῦ, οὗ καὶ τὰ πάθη ἐμιμήσαντο.

γος ^χαι νει τε αυ τον ^Δεν ψαλ τη ρι ω
και κι θα α ρα ^Δ

Ἀνδρέα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι ἐδέξω σαφῶς,
ἐν τῇ τοῦ Λόγου λάμπει, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης,
Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν καὶ κρατῶν, ἐν τῇ
πίστει ἐκήρυξας, τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως
ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

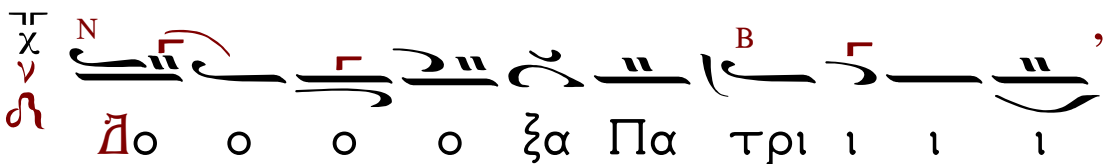
^χπ ³ ³ ²
^Δαι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
³ ^χ ³ ³
χο ρω ^Δαι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ
γα α νω ^Δ

Ὁ μυστολέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας
Χριστοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις, μαθητεῦσαι
τῷ Λόγῳ, Ἀνδρέας ὁ θεόπτης, ἐβόα φησί, τὸν
συναίμονα Πέτρον ἰδὼν· Εὐρήκαμεν τὸν
Μεσσίαν ὃν ἡ Γραφή, καὶ Προφῆται
προεκήρυξαν.

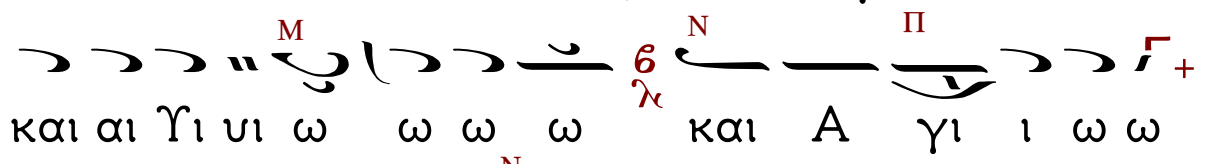
^χ_π^η Ἀι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις ^Δ_ῥ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λαγ μου ^χ_Δ<sup>ῥ πα σα πνο η αι νε σα τω
 τον Κυ ρι ον ^Δ_ῥ</sup>

Ἡ τῶν Πατréων σε πόλις, Ποιμένα
 κέκτηται, καὶ πολιοῦχον θεῖον, καὶ κινδύνων
 παντοίων, ῥύστην καὶ φρουρὸν σε, Ἀνδρέα
 σοφέ, εὐχαρίστως τιμῶσά σε· Ἄλλ' ἐκδυσώπει
 ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, διασώζεσθαι ἁλώβητον.

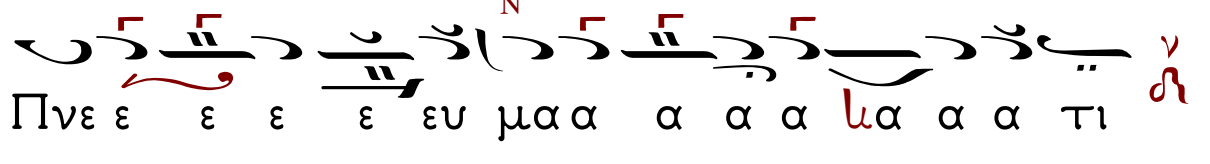
Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ὡχος λᾶ Νη.

 Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι

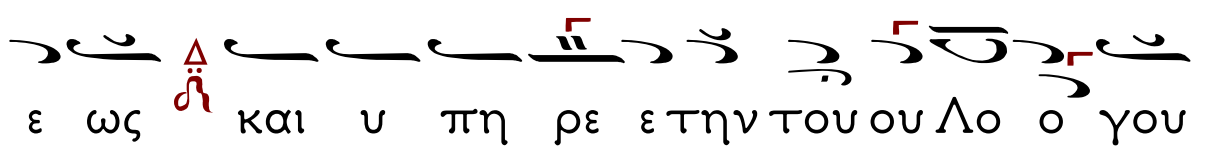
 και αι Υι υι ω ω ω και Α γι ι ω ω

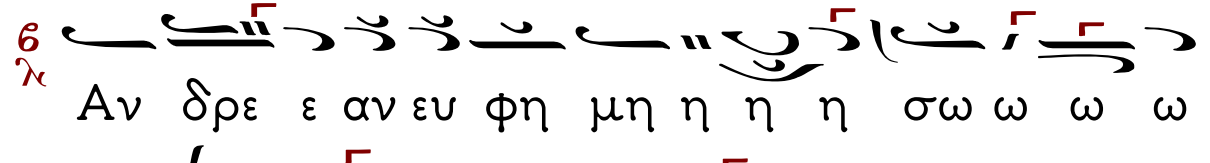
 Πνε ε ε ε ευ μαα α α α α α α τι

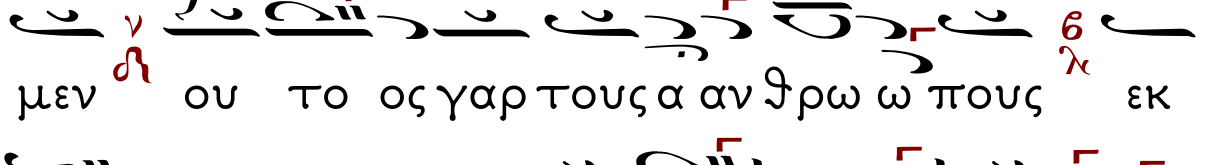
 τον κηρυ υ κα τη ης πι ι ι ι στε ε ε

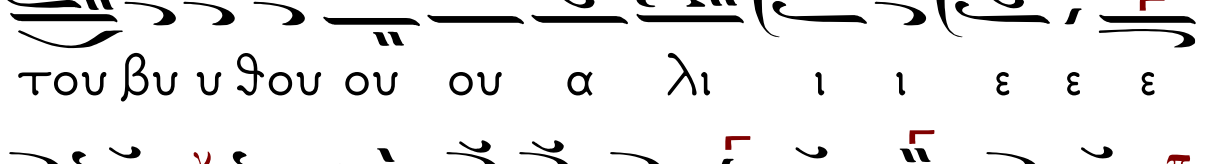
 ε ως και υ πη ρε ε την του ου Λο ο γου

 Αν δρε ε αν ευ φη μη η η η σω ω ω ω

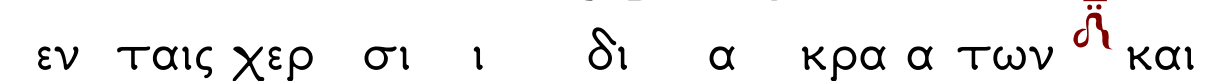
 μεν ου το ος γαρ τους α αν θρω ω πους εκ

 του βυ υ θου ου ου α λι ι ι ε ε ε

 ευ ει αν τι κα λα μου ου τον Στα αυ ρον

 εν ταις χερ σι ι δι α κρα α των και

ως σπαρτι ^ι ^ι ο ον χα λω ων τη ην δυ
 να α μι ⁶ ^λιν ε πα να γει τας ψυ υ χα
 ας ^{γ'} ^η α πο της πλα α α νης του ε εχ
 θρου ^Δ ^η και προ σκο μι ζει τω Θε ε ω δω ρον
 ευ προ ο ο οσ δε ε ε εκ τον ^γ ^η α ει
 του ου τον πι ι στοι ^Δ ^η συν τη χο ρει ει ει α
 α των μα θη τω ων του Χρι ι στου ευ φη μη
 η η η η σω ω ω ω μεν ^γ ^η ι ι να πρε
 σβε ε ε ε ευ η η α α αυ τω ^Δ ^η ο
 ο πω ως ι λε ε ως γε ε ε νη ται αι η η
 μιν ^Δ ^η εν τη η με ρα της κρι ι ι ι σε

Γ Γ
ε ε ε ως

ν
α

Καὶ νῦν, προεόρπιν.
Ἦχος πλ. δ'.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω ω
 να ας των αι αι ω ω ω ω νω ων α α α
 μην
 Υ πο ο δε ζαι αι Βη θλε ε εμ την του
 ου Θεου Μη τρο ο ο ο πο ο ο ο λιν φω ω
 ως γαρ το ο α α α α α δυ υ υ υ τον
 ε πι σε ε γεν νη η η η η σαι η η η
 κει ει αγ γε ε λοι θα αυ μα σα α τε εν ου
 ρα α νω ω αν θρω ω ποι δο ζα α σα τε
 ε πι ι ι ι τη η η ης γης μα γοι εκ

Περ σι ι δος το τρισσο κλεε ον δω ωρον
 προσκο μι ι ι ι σα α α α τε ποι με
 ε νεες α α γραυ λου ου ουν τε ες τον τρι σα γι
 ι ον υμνον με λω δη η η σα α α α τε
 πα α σα α πνο ο η αι νε σα α α α
 τω τον παν του ου ουρ γε ε ε ε την

^Γλ
^νλ ^NΔο ξα α σοι τω δει ξαν τι το φως ^Δλ δο ξα

εν υ ψι ιστοις Θε ω και ε πι γης ει

ρη η νη ⁶λ εν αν θρωποις ευ δο κι α ^νλ

^νλ ^NΥ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δλ

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ⁶λ ευ

χα ρι στου μεν σοι ^Δλ δι α την με γα α

λην σου δο ξαν ^νλ

^νλ ^NΚυ ρι ε Βα σι λευ ^Δλ ε που ρα νι ε Θε

ε Πα τερ παν το κρα τος ^Δλ Κυ ρι ε Υι ε μο

νο γε νες ^Δλ Ι η σου Χρι στε και Α γι ον

Πνεύμα

ν
δ

ν
δ Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ

τι αν του κο οσμου ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο ο

σμου

ν
δ

ν
δ Προσ δε ε ζαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

ν
δ Ο τι συ ει μονος Α γιος Συ ει μονος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ζαν Θε

ου Πατρος αμην ν
Α
^N
 ν
Α **Κ**αθ ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω
 σε Δ
Α και αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον
 αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι
 ω ω νος ν
Α
^N
 ν
Α **Κ**α τα ζι ω σον Κυ ρι ε εν τη η
 με ρα ταυ τη Δ
Α α να μαρ τη τους φυ λα
 χθη ναι η μας ν
Α
^N
 ν
Α **Ε**υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
 των Πα τε ε ρων η μων Δ
Α και αι νε τον και
 δε δο ζα σμε νον το ο νο μα α σου Δ
Α εις τους

αι ω ωνασαμην

^N
 ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι

σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα

ζοον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κυ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θη ση

μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει

πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι ι α σαι

την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ζο

ο ον με του ποι ειν το θελημα σου ο τι

συ ει ει ο Θεος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν

τω φωτισου ο ψομεθαφως

Πα ρατεινον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε

Α γιος ο Θε ος Α γιος Ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να το σε λε η σον η μας (τρίς)

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Και νυ υν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων αμην

Ἄ γι ος α θα να το σε λε η σον η μας

Ἀσματικόν.

Ἄ α γι ο ος ο Θε ε ος

Ἄ α γι ο ος Ι σχυ υ ρος

Ἄ γι ι ος Α α θ α α α α α να

α α α α τος ε λε ε ε ε ε η σο ο

ο ο ο ον η η μα α α α α ας

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἦχος δὲ Δι

Ἄ. Ὡς των Α πο στο λων Πρω το κλη τος

και του Κο ρυ φαι ου αυ τα δελ φος τον Δε

σπο την των ο λων Αν δρε α ι κε ε τευ ε

Ἄ. ει ρη νην τη οι κου με νη δω ρη σα σθαι

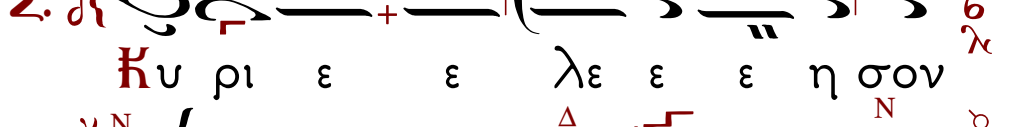
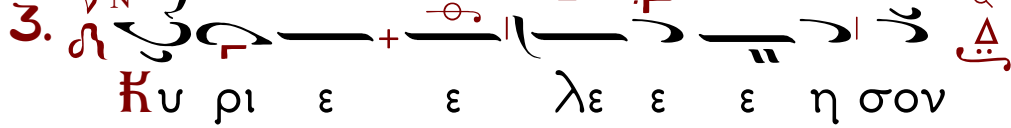
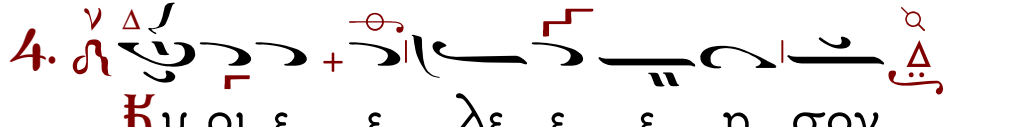
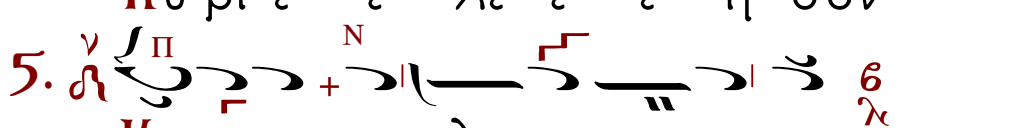
Ἄ. και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ο

ο ος

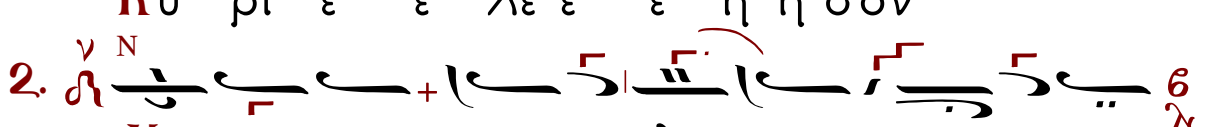
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' α' Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ ^Μ
 Ἀ ^Γ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον ^Γ

5. ^ν ^Ν ^Π
 Ἀ ^π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

6. ^ν ^Ν
 Ἀ ^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

7. ^ν ^Γ
 Ἀ ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ

8. ^ν ^{Δ-Θ}
 Ἀ ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

9. ^ν ^Δ
 Ἀ ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ

10. ^ν ^Ν ^Π ^Δ
 Ἀ ^π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

11. ^ν ^Ν ^Δ ^Ν
 Ἀ ^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

12. ^ν ^Ν
 Ἀ ^ν
 Cοι Κυ ρι ε ^ν

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

Γ
Δ

Ἄ μη η ην

Σπλχ. α' Δ Μ
Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νο μα το α γιον αυ του

Δ Μ Δ Β
Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπλχ. β' Δ Μ
Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα

σας τας αν τα πο δο σεις αυ του

Δ Μ Δ Β
Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον η̣μας 6.

Σπ̣χ. γ' Δ χ̣^M Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω ζ'

η̣τοι οιμασεν τον θ̣ρονον αυ του και η

Βα̣σι λει α αυ του παντωνδε σπο̣ζει Δ

Δ χ̣^M Δ B Γαις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον η̣μας 6.

Σπ̣χ. δ' Δ χ̣^M Δ Γυ λο γει τε τον Κυ ρι ον

παν τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το

πω της δε σπο̣τει ας αυ του Δ

Δ χ̣^M Δ B Γαις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον η̣μας 6.

Δόξα... Καὶ νῦν...

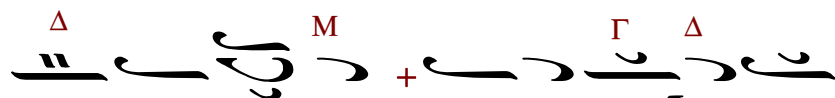
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ Σω
τερῶσον ἡμᾶς

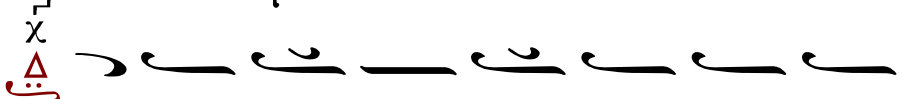
Ἀντίφωνον β'.

Ἄμνην
Σπῆχ. α' Ἄνι νει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυρι
ον αἰνεσω Κυριον ἐν τη ζωῇ μου
ψαλλω τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ
Cωσον ἡμᾶς Υἱε Θεοῦ ο ἐν
Αγιίοις θάυμαστο ο ο ο ος
ψαλλοντάς σε ἀλλήλους ἡμεῖς

Σπῆχ. β' Μακαριοὶ ο Θεοὶ

I α κωβ βο η θος αυ του η ελ πικ
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του
 Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψαλλον τας σοι αλ λη λου ι α
 Σπλχ. γ' τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις
 Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θα αυ μα στο ο ο ο ος

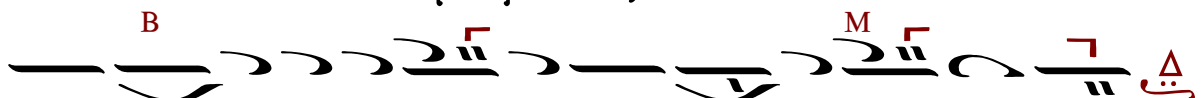
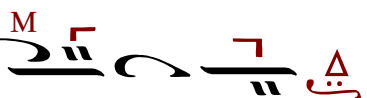
^Δ ^Μ ^Γ ^Δ
 ψαλλοντας σοι αλληλουι α

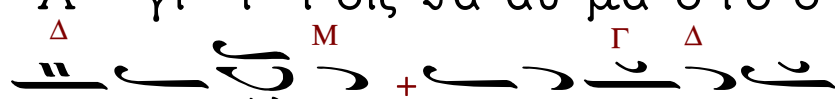
Σπ^χ. ^{δ'}
 Βασιλευσει Κυριος εις

τον αιωνα ο Θεος σου Σιων ^χ
 εις γε

νεαν και γε νεαν

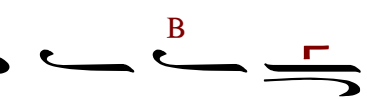
^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 Ωσον ημας Υιε Θεου ο εν

^Β ^Μ ^Γ
 Αγιι οισ θραυμαστο ο ο ο ος

^Δ ^Μ ^Γ ^Δ
 ψαλλοντας σοι αλληλουι α

^χ ^Μ
 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

^Μ ^Γ ^Δ ^Β
 και νυν και αι αι και εις τους αι αι

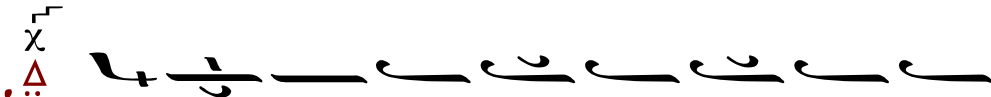
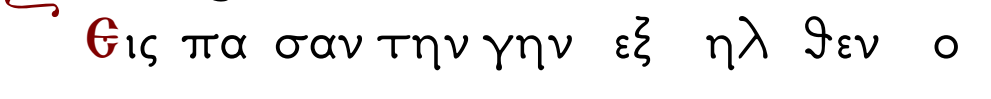
^Δ
 ω νας των αι αι ω νων α μην

^M
 Ο ^Δμο νο γε νης Υι ^Δος και Λο γος
 του Θε ου ^Bα θνατος υ πα α α αρχων
^M
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^Bτε ραν σω τη ρι ^Γι αν ^Δσαρ κω θη η ναι
^{Ζ'}
 εκ της Α ^Bγι ας Θε ο το κου και α ει
^Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας ^Bα τρε ε πτως ε
^Γ
 ναν θρω πη σας ^Mσταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ
 ο Θε ος ^Nθα να α τω θνα τον πα τη σας
^Χ
 ει εις ^Δων της Α ^Μγι ας Τρι α δος συν
^Δ
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
^Χ
 γι ω Πνευ μα τι ^Mσω σον η μα ^{ΓΔ}α ας

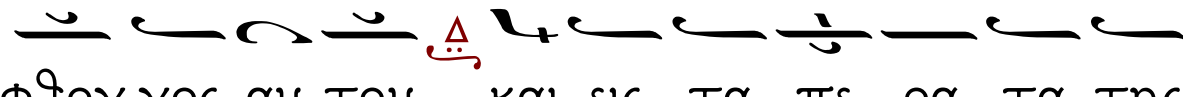
Τὸ γ' ἀντίφωνον.

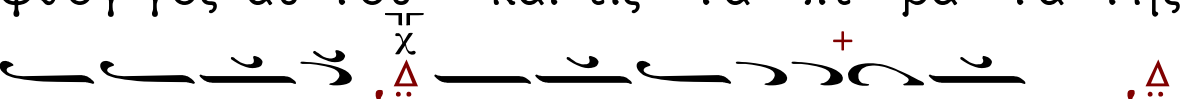
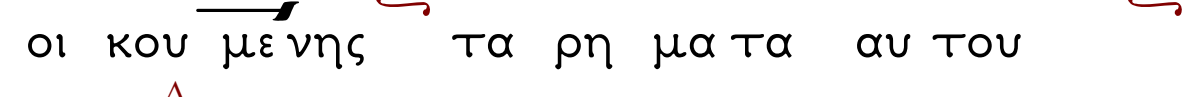
Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

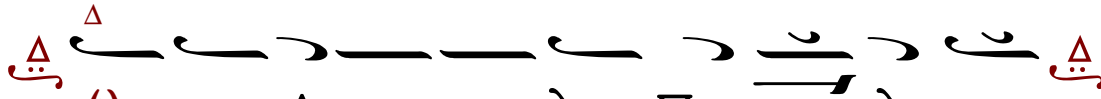
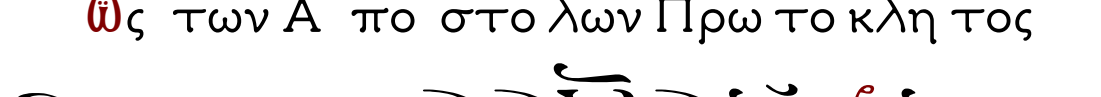
Ἦχος Δι

Σπῆχ.

Εἰς πασαν την γην ἐξ ἡλθεν ο

 φθογγος αυ του και εις τα περα τα της

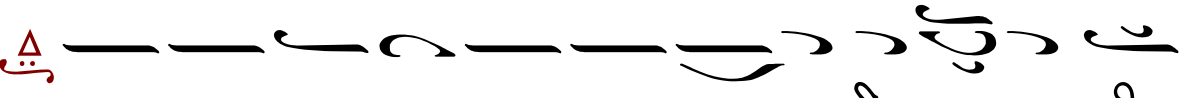
  οι κου μενης τα ρηματα αυ του

Ὡς των Αποστολων Πρωτοκλητος

 και του Κορυφαιου αυταδελφος τον Δε

 σποτην των ολων Ανδρεα ικετευε

  ειρηνην τη οικου μενη δωρησασθαι

 και ταις ψυχαις ημων το μεγαλειο

  οος

Εἰσοδικόν.

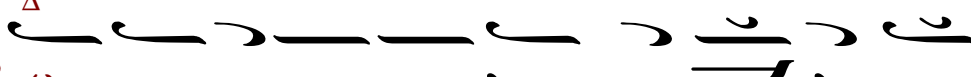
Ἦχος Δι

 ^Μ
 Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
^Β   ^Μ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω

 σον η μα ας Υι ^Δ Θε ου ο εν α γι οις
^Μ
 θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ο υ ο υ

ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἦχος δὲ Δι

Ἰ̣σ̣χ̣^Γ ^Δ ^Δ

Ὡς των Α πο στο λων Πρω το κλη τος

 ⁶

και του Κο ρυ φαι ου αυ τα δελ φος τον Δε

σπο την των ο λων Αν δρε α ι κε ε τευ ε

^Δ

ει ρη νην τη οι κου με νη δω ρη σα σθαι

^Δ ⁶

και ταις ψυχαις ημων το με γα ε λε ος

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Ἦχος Γα^ϕ

^Γ ^Ν ^Γ ^Δ
^Γ ^η ^η Παρ θε νος ση η με ρον τον προ
 αι ω νι ον Λο ο ο γον εν Σπη λαι ω ε
 ερ χε ται α πο τε κειν α πορ ρη η η τως
 χο ρευ ε η οι κου με ε ε νη α κου
 τι σθ ει ει σα δο ο ζα σον με τα Αγ
 γε λων και των Ποι με ε ε νων βου λη
 θεν τα ε πο φθ η η ναι παι δι ον νε ον
 τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ο
 ον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ

Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου
Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 4:9-16

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἐνδοξοὶ, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους

παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'.

Εξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

^Δ
 ρα α εις τα πε ε ρα τα α α ^Δ α α α
^N ^B
 α ^{ν'} τη ης οι κου με ε ε ε ε ε ε
^Π ^B ^Δ ⁶
 ε ε ε νη ης τα ρη η η η η η η η
^N ^N
 μα α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α τα ρη η μα
^Π ^N
 τα α α α α α α α α α α α α α α
 του ου ου ^Δ ^N ου ου ου ου ^ν Αλ λη λου
 ου ι ι ι α α α α α α α
 α α α

^ν

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 λαβομεν Πνευμα επουραανιον ευρο
 μεν πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
 αδα προσκυνουουσιντες αυτη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

Ἦχος Δι

Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφесιν
 αμαρτιων και εἰς ζωην αιωω
 νιον

Πληρω θη τω στομα ημων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι
 ω σας η μας των α γι ων σου με τα
 σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η
 μας εν τω σω α γι α σμω ο λην
 την η με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην
 σου Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α
 Αλ λη λου ου ι α α α

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.